

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 216. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm6205/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nu udstedte Napoleon den første af sine navnkundige Proklamationer, der vel omsider blev til Spot, men var dog først længe til uberegnelig Opmuntring for de franske Hære, til Gru og Ulykke for deres Fjender: »Soldater! hed det, »I har vundet sex Slag paa fjorten Dage, taget 21 Fane, 55 Kanoner, flere Fæstninger og Piemonts frugtbare Marker; over 10,000 Fjender har I dræbt eller saaret, og 15,000 har I fanget levende. Hidindtil sloges I for de gulte Klipper; blottede for alt, har I vidst at undvære det, vandt Sejer uden Skyts, gik over Floder uden Broer, over Bjerge uden Sko, hjalp jer foruden Brændevin og tit uden Brød. Kun Republikkens Falanx, kun Frihedens Forsvarere, var i Stand til at lide, hvad I har lidt; derfor være I takkede, Soldater! et taknemmeligt Fæderneland skylder eder sin Lykke. Begge Krigshærene, som nys angreb jer dristig, de flygte nu bævende for jer. Men, Soldater! intet er gjort, saa længe noget staar tilbage; I indtog endnu hærken Turin eller Majland, og Basseville's Mordere trampe endnu paa Gravene af Tarquins Overvindere. Tor man kanské sige: der findes dog dem iblandt jer, som blodsædne helst vendte tilbage til Alpers og Apenniners Aase? Nej, det kan jeg umulig tro; Sejerherreerne ved Montenotte og Millesimo, ved Dego og Mondovi, maa brænde af Begjærighed efter at udbrede det franske Folks Ros i det fjærne.»

Med det samme tilføjede han: »Italiens Folkestammer! den franske Hær er kun kommen for at bryde eders Lænker, Frankrig er en Ven af alle Folkene; kommer os derfor i Møde med Tillid! vi vil agte eders Religion, eders Ejendom og eders Sæder; med Hejmodighed føre vi Kriegen, thi vi er kun Fjender ad Tyrannerne, som nedværdige eder til Slaver.»

Heraf var det klart, Napoleon vilde ikke slumre paa sine Lavrbær; men han sagde det rent ud i sit Brev til Direktoriet, hvor det hed: »Ceva, Coni og Alessandria er

